

- 4) For en Undersøgelse af en Persons Sundhedstilstand, Sygdoms Natur, Sindssvaghed, Uvledbygtighed, et Barns Fuldbaarethed eller desl. 1 Rd. 48 β
Naar flere skulle undersøges paa samme Sted og i samme Anledning, erlægges dog for hver Person kun 1 — " —
- 5) For Undersøgelse af havarerede Varer, Medicamenter, Næringsmidler, private eller offentlige Bygninger eller andre deslige Gjenstande, som ere Gjenstand for Sundhedspolitiets særlige Opmærksomhed 1 — 48 —
Medtager Forretningen over 4, men under 6 Timer (ikke medregnet Reisen til og fra Stedet, hvor Forretningen skal foretages) betales 2 — " —
Varer den længere end 6 Timer, betales som for to Forretninger.
For den anførte Betaling leveres Forretningen tillige beskrevet.
- Attester over samtlige disse Forretningers Udfald betales ikke særskilt.
- 6) For hver Persons Vaccination, naar Attest om Udfaldet udstedes " — 24 —
Den samme Betaling bliver at erlægge for hver Persons Revaccination, uanset om der udstedes Attest eller ei.
- 7) For Udskrift af Vaccinationsprotokollen i Tilfælde af, at den oprindelige Vaccinationsattest er bortkommen, betales " — 24 —

§ 4.

Ved alle de i det Foregaaende omhandlede Forretninger, hvormed Reiser ere forbundne, nyde Lægerne, foruden fri og saavidt mulig direkte Befordring samt foruden foransførte Betaling, endvidere en særlig Reisegodtgjørelse for hver Dag af 1 Rd. 48 β

For Reiser til Syge, der tilses ifølge vedkommende Fattigbestyrelses Refvisitation, betales i Reisegodtgjørelse for hver Dag dog kun " — 72 —
For Reiser under en Rejse betales halv Reisegodtgjørelse.

For Reiser i Anledning af den offentlige Vaccination eller Revaccination erlægges ingen Reisegodtgjørelse.

§ 5.

Reskript af 14de Januar 1820 og kongelig Resolution af 12te Oktober 1832 ophæves.

§ 6.

Denne Lov træder i Kraft den 1ste Juli 1872.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Allerede i Maret 1856 henlede den da værende Amtmand over Færøerne Ministeriets Opmærksomhed paa, at den ifølge Reskript af 14de Januar 1820 og kongl. Resolution af 12te Oktober 1832, kundgjort ved Rancellifrivelse af 20de November s. A., gjældende Lægetaxt ikke længer svarede til Forholdene, og Lagthinget erklærede sig enigt i Unseligheden af Taxtens Forandring. I det Ministeriet derefter i Skrivelse til Amtet af 30te April 1857 udtalte, at det ikke vilde være tilstrækkeligt at ophæve de anførte ældre Forskrifter af 1820 og 1832, da de almindelige for Kongeriget gjældende Bestemmelser i Forordning af 4de December 1672 § 10 og Plakat af 14de Mai 1813 aldrig havde været gjældende for Færøerne, og da det saaledes i Tilfælde, hvor Betalingen for Lægens Tilsyn skal bestemmes ved Rettens Middel, vil være nødvendigt, at der haves en Taxt, hvorefter man kan rette sig — anmodede det Amtmanden om at udarbejde og forelægge Lagthinget et hertil sigtende Lovudkast, hvori tillige vilde være at optage Bestemmelser om Lægernes